

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4523/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 105/20 од 21.01.2020. године, у седници од 28.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 105/20 од 21.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 192/2019 од 10.07.2019. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име неоснованог искључења са водоводне мреже за период од 23.10.2008. године до 10.06.2009. године исплати 164.967,30 динара са законском затезном каматом од 10.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.499,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 105/20 од 21.01.2020. године ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади материјалну штету на име неоснованог искључења са водоводне мреже у износу од 164.967,30 динара са законском затезном каматом од 10.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.500,00 динара. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 26.198,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужбом од 06.01.2009. године тражена је исплата износа од 10.251,40 динара. Поднеском од 23.05.2016. године тужба је преиначена тако што је тражена исплата износа од 164.967,30 динара са припадајућом законском затезном каматом, што је и вредност предмета спора побијаног дела другостепене пресуде.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП, ревизија није дозвољена у спору мале вредности. Будући да је право на ревизију искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП у спору мале вредности као посебном поступку, не примењује се општа одредба о дозвољености ревизије у случају преиначења првостепене пресуде од стране другостепеног суда, из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић